

SENATUL EVZ: Solidaritatea in rau

15 Martie 2007

Horia-Roman Patapievici

Horia-Roman Patapievici: "Saptamina trecuta am scris despre vecinatatile respingatoare."

Horia-Roman Patapievici

Ma intrebam ce valoare are pretentia de onorabilitate a cuiva care, intr-o publicatie („Ziua”, de pilda), accepta sa apara alaturi de persoane care sunt in mod obiectiv detestabile - persoane care mint cu nerusinare, care calomniaza lucrativ si care linseaza moral in scopuri crapuloase? De ce trebuie oare sa ne salutam cu totii, inclusiv cu cei nefrecventabili? De ce nu le intoarcem, ostentativ si nepolitic, spatele?

De ce jucam comedia civilizatiei cu oameni care nu sunt civilizati? De ce trebuie sa coabitam cu marlanii, cu gujatii, cu escrocii, cu nesimtiti, cu nerusinati? De ce acceptam sa stam cot la cot cu jegul moral? Caci, te intrebi: ce valoare mai are libertatea, daca uzantele ei ne interzic sa ne alegem vecinii? E adevarat, nu ne putem alege nici epoca in care traim, nici lumea in care ne nastem. Dar putem pune distanta, putem sa ne separam, putem sa facem vizibila deosebirea.

Ideea neexprimata a articolului meu era aceea ca, fara discriminare morala, democratia cade in populism. Fara curajul de a respinge, fara posibilitatea de a refuza, fara dreptul de a spune nu, democratia se reduce la aglomeratie. Iar in absenta indraznelii de a dispretui ceea ce merita dispretuit, atunci cand majoritatea nu o face (ori o interzice), si fara impulsul de a discrimina ceea ce merita discriminat, chiar si cu riscul de a ofensa (atunci cand a nu ofensa inseamna a te dezonora), ei bine, in absenta acestor virtuti dificile (pentru ca sunt asociale), totul, inclusiv binele comun, vireaza spre promiscuitate.

Aceasta promiscuitate o vedem azi, dizgratios si pestilent etalata, peste tot. De la scandalul biletelului incoace iese continuu la iveala o adevarata metastaza politica, pe care numai putini dintre noi, si anume cei mai pesimisti, o banuiau inainte (se dovedeste inca o data ca, la noi, pesimismul este realism pur si simplu). Ce este aceasta metastaza politica? Este unificarea sferei politice in jurul unor solidaritati politice joase, daunatoare si agresive, care reflecta in oglinda modul in care administratia tarii a fost deja solidarizata politic si economic in jurul baroniilor locale (recentul caz Morega, liderul PNL Gorj care facea cheta institutiilor publice din judet in folosul partidului, dovedeste ca metastazarea administratiilor locale de politicienii de prada este sistematica).

Peisajul este dezolant. Nota e data de cei mai respingatori, iar uniformitatea demisiunilor morale e aproape perfecta. Televiziunile ni-i etaleaza seara de seara, ca sa-i tinem minte si sa nu-i mai uitam (este partea buna a intoxicarii cu talk show-uri politice, la care ne supunem, hipnotizati). In momentul de fata, impotriva rezultatului alegerilor si a literei regulamentelor, Parlamentul Romaniei este condus de Dan Voiculescu (in orice caz, el ii fixeaza atmosfera morala), iar unitatea politicii parlamentare, reflectata servil de un guvern tehnic bun, dar fara busola politica, este consecinta celei mai sordide aliante pe care a cunoscut-o tara dupa 1989.

Niciun proiect legat de binele comun nu a unit vreodata fortele parlamentare cu forta cu care le uneste acum ura fata de programul presedintelui tarii. Se va spune: da, dar macar exista acum un remediu la disolutia indusa de permanenta conflictului politic intre palate. E fals. Intai, pentru ca actiunea de acum a parlamentului nu este un remediu, ci e o tentativa de a legaliza metastaza politica. Apoi, pentru ca unitatea rezultata din ura nu seamana niciodata cu cea suscitata de bine. Solidaritatea in rau are intotdeauna nivelul raului, iar intre rai, eficienti sunt cei mai rai - ceea ce inseamna ca agenda unitatii in rau este fixata de revendicarile cele mai joase. Faptul se vede atat in selectia purtatorilor de cuvint ai momentului, cat si in neputinta celor normali de a face plauzibil discursul normal (in fata majoritatilor rele).

Rezultatul? Partidele parlamentare care au ajuns sa faca politica guvernului desfacand politica tarii nu sunt unite la nivelul politicii PSD ori PNL (ceea ce, potrivit programelor, nici nu ar fi atat de rau), ci sunt tinute laolalta de scopurile unui Corneliu Vadim Tudor, cu ajutorul spiritului unui Dan Voiculescu. Astfel, Partidul Social Democrat (ce impostura!), Partidul Conservator (ce blasfemie!), Partidul Romania Mare (ce nerusinare!) si Partidul National Liberal (ce dezamagire!) formeaza cu adevarat un patruleter negru, deoarece scopurile lor sunt intunecate, manevrele lor sunt sumbre, iar rezultatele nu pot fi decat negre.

1. Acest cuvint vine din latinescul „crapula”, care inseamna betie; in franceza veche, „crapule” inseamna betie desfranata, iar azi „crapuleux” desemneaza comportamentul persoanelor care sunt necinstite si care au ca mobil doar banii si afacerile proprii.